

Jeg udtrykte desuden frygt for, at desuden de informationer på portugisisk, som for øjeblikket offentliggøres på internet-adressen www.euronews.net, ligeledes kunne være i farezonen.

Som enhver ved, tales portugisisk af flere end 200 millioner mennesker, og det er verdens sjette største sprog og det tredjestørste europæiske sprog, der tales i verden, kun overgået af engelsk og spansk.

I det svar, Kommissionens allerede har givet, og som blev sendt den 6. januar, hedder det således: »Kommissionen har deltaget i den drøftelse, der for tiden foregår om ændringer i strukturen for Euronews. Indtil nu har Euronews' dækning været helt igennem pan-europæisk; Kommissionen har i sinde at påse, at der fortsat vil være sikret samme dækning under en ny ordning, og at der vil blive benyttet det størst mulige antal af Den Europæiske Unions sprog, herunder naturligvis portugisisk.«

Der er grund til at være tilfreds med denne klare holdning, som jeg håber også er fast.

Kommissionen svarede imidlertid ikke på spørgsmålet om den påståede fyring af de 16 portugisiske medarbejdere.

Derfor spørger jeg Kommissionen: Sidder Kommissionen inde med oplysninger om den påståede fyring af 16 portugisiske medarbejdere fra kanalen Euronews? Og hvilke skridt har Kommissionen taget eller vil tage for at sikre – som den jo har sagt den vil – at Euronews' tjenesteydelser fortsat bliver ydet med benyttelse af »det størst mulige antal af Den Europæiske Unions sprog, herunder naturligvis portugisisk«?

(¹) EUT C 242 E af 9.10.2003, s. 54.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romani Prodi

(5. marts 2003)

Kommissionen skal minde det ærede medlem om, at EuroNews ikke har nogen forpligtelse til at udtale sig om sin personalepolitik, eftersom den aftale, EuroNews har indgået med Kommissionen, ikke vedrører personale spørgsmål, som vedbliver med at være et internt anliggende for EuroNews.

Kommissionen kan endvidere meddele, at EuroNews og den offentlige radio- og tv-station Radiotelevisão Portuguesa (RTP) netop har forlænget deres aftale fra 1999 om at fortsætte deres samarbejde og fortsætte med at producere den portugisiske udgave af EuroNews.

Denne aftale giver også kanalen mulighed for at vedblive med at være flersproget.

(2003/C 280 E/039)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0164/03 af Francesco Speroni (NI) til Kommissionen

(24. januar 2003)

Om: Konkurrence mellem pengeinstitutter

De fleste italienske pengeinstitutter opkræver betydelige gebyrer – somme tider på over hundrede euro – af kontohavere, hvis de beslutter at lukke en konto. Disse gebyrer er endnu højere i forbindelse med overdragelse af værdipapirer, selv immaterielle aktiver.

Der påløber i øvrigt også omkostninger, hvis kunden bestemmer sig for at bringe forbindelsen med det pågældende pengeinstitut til ophør som reaktion på en ensidig beslutning fra pengeinstituttets side om at ændre betingelserne på en for kunden ugunstig måde.

Dette vanskeliggør helt klart muligheden for at henvende sig til et andet konkurrerende pengeinstitut, fordi de økonomiske overvejelser i den forbindelse ikke alene kan baseres på de betingelser, det nye pengeinstitut tilbyder, men også må tage højde for de gebyrer, der opkræves af det gamle.

Det faktum, at omkostningerne ved at skifte pengeinstitut varierer betydeligt fra et pengeinstitut til et andet, lader formode, at beløbet ikke er baseret på de reelle omkostninger i forbindelse med en konkret tjenesteydelse, men netop har til formål at forsøge at afholde folk fra at bringe forbindelsen med deres hidtidige pengeinstitut til ophør.

Er denne praksis i overensstemmelse med bestemmelserne om fri konkurrence?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(18. februar 2003)

Ifølge EU's konkurrencelovgivning må der ikke ske en samordnet fastsættelse af priser, dvs. gennem aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis mellem virksomheder (EF-traktatens artikel 81). For at der kan gribes ind på grundlag af artikel 81, skal en påstand om aftalt adfærd underbygges af beviser. Det anføres i det ærede medlems skriftlige forespørgsel, at omkostningerne »varierer betydeligt fra et pengeinstitut til et andet«, hvilket tyder på, at der ikke foreligger en sådan aftalt adfærd.

I EF-traktatens artikel 82 forbydes misbrug af en dominerende stilling. Når det skal vurderes, om der eventuelt er tale om dominans, tages der hensyn til sådanne faktorer som markedsandel, tilstedeværelsen af troværdige konkurrenter på markedet og andre aspekter, som kan sætte de pågældende virksomheder i stand til at undgå konkurrence. De oplysninger, Kommissionen har adgang til, tyder ikke på, at en enkelt bank har en dominerende stilling på markedet for anfordringskonti i Italien. Eftersom de fleste italienske banker angiveligt opkræver høje gebyrer for at lukke en konto, kunne artikel 82 eventuelt finde anvendelse, hvis der kan påvises kollektiv dominans. Kommissionen er imidlertid ikke i besiddelse af oplysninger, som viser, at de fleste banker ikke konkurrerer med hinanden og ikke er udsat for faktisk eller potentiel konkurrence fra andre på markedet for anfordringskonti.

Kommissionen skal endvidere påpege, at Fællesskabets konkurrencelovgivning finder anvendelse i tilfælde, hvor samhandelen mellem medlemsstaterne kan påvirkes mærkbart. Det fremgår af de fremlagte oplysninger, at konkurrenceproblemerne hovedsagelig er forbundet med og begrænset til det italienske marked; som følge heraf vil den nationale konkurrencemyndighed (som for banksektorens vedkommende er Banca d'Italia) formentlig være bedre i stand til at vurdere de konkurrenceproblemer, der er anført i spørgsmålet. Kommissionen har underrettet Banca d'Italia herom.

(2003/C 280 E/040)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0172/03

af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen

(29. januar 2003)

Om: Equitable Life

1. Har Kommissionen foretaget en komplet undersøgelse af den rolle, som den britiske regering spillede i Equitable Life's fald? I benægtende fald hvorfor ikke, og i bekræftende fald hvad var resultatet heraf?
2. Mener Kommissionen, at den britiske regering har overtrådt EU's forordninger om livsforsikring ved at behandle skandalen omkring Equitable Life på den måde, den har gjort?
3. Hvis det fastslås, at den britiske regering har overtrådt EU's lovgivning om livsforsikring agter Kommissionen da at lægge pres på den britiske regering for at få den til at udbetale erstatning til Equitable Life's kunder? Hvilken frist (tidsfrist for indgivelse af juridiske fordringer) vil blive fastsat for indgivelse af krav om godtgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(6. marts 2003)

1. Som Kommissionen har meddelt i sit svar på skriftlig forespørgsel E-2415/01 fra Glyn Ford (!), er den bekendt med de problemer, som forsikringstagere i Equitable Life står overfor. Kommissionen har ikke foretaget nogen undersøgelse af den britiske regerings rolle. Den er orienteret om den britiske regerings meddelelse om, at der vil blive gennemført en komplet uafhængig undersøgelse under ledelse af Lord Penrose for at afdække de tilgrundliggende årsager.
2. På dette stadium foreligger der intet om, hvorvidt EU's forsikringsdirektiver er overtrådt i forbindelse med Equitable Life.